Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu u sastavu: predsjednica Valerija Galić, potpredsjednici Mirsad Ćeman, Zlatko M. Knežević i Helen Keller i sudije Seada Palavrić, Angelika Nussberger i Ledi Bianku, na sjednici održanoj 13. jula 2023. godine, u predmetu broj **AP-3752/22**, rješavajući apelacije **Boška Čupića i Emira Mešića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka h), člana 57 stav (2) tačka a) i člana 58. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine-Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 94/14), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuju se kao nedopuštene apelacije koje su podnijeli:

Boško Čupić protiv Rješenja Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske broj T12 0 KTPR 0001350 22 od 25. augusta 2022. godine i

Emir Mešić protiv Rješenja Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTP 0016985 22 od 18. novembra 2022. godine,

zbog toga što su *ratione materiae* inkompatibilne sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

OBRAZLOŽENJE

1. AP-3752/22

1. Boško Čupić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Teslića, podnio je 29. septembra 2022. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Republičko javno tužilaštvo) broj T12 0 KTPR 0001350 22 od 25. augusta 2022. godine.

2. Naredbom Okružnog javnog tužilaštva u Doboju (u daljnjem tekstu: Okružno javno tužilaštvo) od 9. februara 2022. godine odlučeno je da se neće provoditi istraga na osnovu apelantove krivične prijave podnesene protiv više lica, jer iz prijave i pratećih spisa proizlazi da

prijavljeno djelo nije krivično djelo. Rješenjem glavnog tužioca Okružnog javnog tužilaštva od 20. maja 2022. godine odbijena je kao neosnovana apelantova pritužba izjavljena protiv navedene naredbe. Osporenim rješenjem Republičkog javnog tužilaštva od 25. augusta 2022. godine odbijen je kao neosnovan i apelantov prigovor protiv rješenja Okružnog javnog tužilaštva.

2. AP-383/23

3. Emir Mešić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Tuzle, podnio je 23. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Rješenja Tužilaštva Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo BiH) broj T20 0 KTP 0016985 22 od 18. novembra 2022. godine.

4. Naredbom Tužilaštva BiH od 29. decembra 2021. godine odlučeno je da se neće provoditi istraga pokrenuta na osnovu apelantove krivične prijave protiv drugog fizičkog lica, jer iz prijave i pratećih spisa proizlazi da nema elemenata krivičnog djela iz nadležnosti Tužilaštva BiH. Osporenim rješenjem Tužilaštva BiH od 18. novembra 2022. godine odbijena je kao neosnovana apelantova pritužba izjavljena protiv navedene naredbe.

5. S obzirom na to da se navedene apelacije pokreću isto pitanje dopustivosti, Ustavni sud je, shodno članu 32. stav (1) Pravila Ustavnog suda, donio odluku o spajanju navedenih apelacija u kojima će voditi jedan postupak i donijeti jednu odluku pod brojem *AP-3752/22*.

6. Apelanti se pozivaju na povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije. U apelaciji br. *AP-3752/22* apelant ukazuje i na povredu prava na privatni i porodični život, dom i prepisku iz člana II/3.f) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 8. Evropske konvencije i prava na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. U apelaciji br. *AP-383/23* apelant se poziva i na povredu slobode izražavanja iz člana II/3.h) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 10. Evropske konvencije.

7. Pri ispitivanju dopustivosti apelacije Ustavni sud je pošao od odredaba člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda.

Član VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

> *Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.*

Član 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda glasi:

(3) Apelacija nije dopustiva i ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

h) apelacija je ratione materiae inkompatibilna sa Ustavom;

8. Razmatrajući pitanje da li su u konkretnom slučaju na apelante primjenjive garancije iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, Ustavni sud zapaža da se postupci u kojima su donijete osporene odluke, odnose na „osnovanost krivične optužbe“ protiv trećeg lica, u kojem se apelanti pojavljuju u svojstvu podnosioca krivične prijave. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da, u krivičnim postupcima, član 6. Evropske konvencije garantuje pravo na zaštitu samo nekome protiv koga se „utvrđuje [...] osnovanost bilo kakve krivične optužbe“, zato što se samo takva osoba može smatrati „žrtvom“ u smislu tog člana. Obrnuto tumačenje člana 6. Evropske konvencije, prema kojem bi se pravo na pravičan postupak garantovalo i nekome ko traži utvrđivanje osnovanosti krivične optužbe protiv druge osobe, prevazilazilo bi jezičke okvire tumačenja navedenog člana 6. (vidi, Ustavni sud, između ostalih, Odluke o dopustivosti br. *AP-19/02* od 17. marta 2004. godine, *AP-2641/17* od 7. septembra 2017. godine i *AP-3809/20* od 12. januara 2021. godine, dostupne na www.ustavnisud.ba). Iz navedenog proizlazi da pravo na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije ne obuhvata pravo na pokretanje krivičnog postupka protiv trećih lica. Budući da član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine ne pruža širi obim zaštite od člana 6. Evropske konvencije, slijedi da su navodi apelanata o povredi prava na pravično suđenje *ratione materiae* inkompatibilni sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

9. Imajući u vidu ovakav zaključak, Ustavni sud ukazuje da su i navodi o povredi prava na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije (kao akcesornog prava) u vezi sa pravom na pravično suđenje, također *ratione materiae* inkompatibilni sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

10. Nadalje, Ustavni sud ukazuje da se osporenim odlukama nije odlučivalo ni o pravima iz člana II/3.f) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 8. Evropske konvencije, člana II/3.h) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 10. Evropske konvencije i člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, na koja su se pozvali apelanti (vidi tačku 6. odluke). S obzirom na to, Ustavni sud zaključuje da su navodi apelanata o kršenju navedenih prava, također, *ratione materiae* inkompatibilni sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

11. U skladu sa navedenim, a imajući u vidu odredbu člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

12. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić